

Ang Basahon ni Daniel - Numero Usa ka Gatus ug Kalim-an ug Walo

Pagbutyag sa Panan-awon: Pagsabot sa mga Adlaw sa Pagbangutan diha sa Daniel

Jeff Pippenger

2024-03-25

Sa ikatulong tuig ni Ciro nga hari sa Persia may usa ka butang nga gipadayag kang Daniel, nga ginganlan ug Belteshazzar; ug ang butang matuod, apan ang gitagal nga panahon taas: ug iyang nasabtan ang butang, ug may pagsabut siya sa panan-awon. Niadtong mga adlaw ako si Daniel nagbalata sulod sa tulo ka tibuok semana. Wala ako mokaon ug lamang tinapay, ni misulod sa akong baba ang unod ni ang bino, ni nagpahid ako sa akong kaugalingon bisan unsa gayud, hangtud nga natuman ang tulo ka tibuok semana. Ug sa ika-kaluhaan ug upat ka adlaw sa nahaunang bulan, sa diha nga didto ako sa daplin sa dako nga suba, nga mao ang Hiddekel. Daniel 10:1–4.

Sa sulod sa simbolikong tulo ug tunga ka adlaw sa Pinadayag kapitulo onse, sa dihang ang duha ka mga saksi patay na diha sa dalan, usa ka “butang” gipadayag kang Belteshazzar. Kaniadto nasabtan na niya ang “panan-awon” (march), kay sa kapitulo nuebe, si Gabriel mianhi na ug mihatag kaniya sa pagsabot sa panan-awon.

Oo, samtang nagsulti pa ako diha sa pag-ampo, bisan ang tawo nga si Gabriel, nga akong nakita sa panan-awon sa sinugdan, nga gipalupad sa matulin kaayo, miduol kanako sa panahon sa halad sa kagabhion. Ug siya nagpahibalo kanako, ug misulti kanako, ug miingon, O Daniel, mianhi ako karon aron sa paghatag kanimo ug kaalam ug pagsabot. Sa sinugdan sa imong mga pangamuyo migula ang sugo, ug mianhi ako aron sa pagpahibalo niini kanimo; kay ikaw hinigugma sa hilabihan: busa sabta ang butang, ug tagda ang panan-awon. Daniel 9:21–23.

Ang “lalaki nga si Gabriel, nga” nakita ni Daniel “diha sa panan-awon sa sinugdanan,” nagtumong sa “chazon,” ang panan-awon sa kasaysayan nga matagnaon, nga nagpasabot kang Gabriel nga naghubad sa panan-awon sa mga gingharian sa tagna sa Biblia alang kang Daniel diha sa ikawalong kapitulo. Apan ang “panan-awon,” nga pagatamdong unta ni Daniel sa ikasiyam nga kapitulo, mao ang “march,” ang panan-awon sa panagway. Dayon gihatag ni Gabriel kang Daniel ang makasaysayanong pagbahinbahin sa tagna sa duruha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig.

Ang ikasiyam nga kapitulo natuman sa unang tuig ni Dario. Sa dihang si Belteshazzar nag-ingon nga siya “nakasabot sa panan-awon,” sa “ikatulong tuig ni Ciro,” nakasabut na siya sa “march,” nga panan-awon, sulod sa duha ka tuig. Ang gisabtan ni Belteshazzar niadtong “mga adlaw” sa pagbangotan mao ang “butang,” nga mao ang Hebreohanon nga pulong nga “dabar,” ug kini hataas, kay ang gitakdang panahon duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig.

Si Daniel nakasabot na daan sa pipila ka bahin sa “butang,” kay iyang ginatuman ang pag-ampo sa Levitico 26 diha sa kapitulo 9, ug kana mao ang pag-ampo sa “butang.” Midugang ang kahayag

ibabaw sa “pito ka mga panahon,” nga nasabtan ni Belteshazzar sulod sa baynte-uno ka mga adlaw sa pagbangutan, ug ang pagdugang sa kahayag ibabaw sa “pito ka mga panahon,” sulod niadtong mga adlaw sa pagbangutan, nagsimbolo sa pagdugang sa kahayag ibabaw sa “pito ka mga panahon” niadtong 1856. Ang mga Millerita usab kaniadto nahibalo na sa “pito ka mga panahon,” kay ilang gimantala kini, apan may dugang nga kahayag nga maoy mosulay kanila gayod sa maong punto sa ilang kasaysayan sa dihang mibalhin sila gikan sa kalihokang Philadelphian ngadto sa kalihokang Laodicean.

Ang mga adlaw sa pagbangutan ni Belteshazzar nagkatakdo sa propetikong kasaysayan sa dihang ang kalihukang Philadelphian mibalhin ngadto sa kalihukang Laodicean niadtong 1856, ug dayon ngadto sa iglesiang Adventista nga Laodicean niadtong 1863. Ang kasaysayan ni Belteshazzar ug sa mga Millerite mahitungod sa nadugang nga kahayag ibabaw sa “pito ka mga panahon” nagkauyon sa pagbalhin sa kalihukang Laodicean sa ikatulong anghel ngadto sa kalihukang Philadelphian sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug sa mga adlaw sa pagbangutan, nga mao ang sulod sa panahon sa paghulat, sa dihang ang nadugang nga kahayag ibabaw sa “pito ka mga panahon” igapadayag.

Si Belteshazzar nagarepresentar sa usa ka mensahero ug sa usa ka kalihokan. Sa mga adlaw sa iyang pagbangotan, ang mensahero kinahanglan makasabot sa “butang,” nga mao ang Kamatuoran, ug unya iyang ipresentar ang “butang” ngadto sa usa ka kalihokan, sa dihang banhawon ni Michael ang duha ka mga saksi sa 2023.

Ang Hebreohanon nga pulong nga “mareh” (panan-awon sa dagway ni Cristo), nga giila kang Daniel nga iyang nasabtan diha sa bersikulo uno, gipakita sa upat ka higayon sa katapusang panan-awon ni Daniel. Kaduha kini gihubad nga “panan-awon,” ug kaduha usab nga “dagway.” Sa unang higayon nga gigamit ni Daniel ang pulong diha sa bersikulo uno, iyang giila nga iyang nasabtan ang “panan-awon,” apan ang laing tulo ka mga paghisgot nagpakita kang Daniel nga nagasinati sa panan-awon. Diha sa bersikulo sahis, ang nawong ni Cristo “sama sa ‘dagway’ sa kilat.”

Ug sa ikakaluhaan ug upat ka adlaw sa nahaunang bulan, samtang didto ako sa daplin sa dakong suba, nga mao ang Hiddekel; unya giyahat ko ang akong mga mata, ug mitan-aw, ug ania karon, may usa ka tawo nga nagsul-ob ug lino, kansang mga hawak gibaksan sa lunsay nga bulawan sa Uphaz: Ang iyang lawas usab sama sa berilo, ug ang iyang nawong ingon sa dagway sa kilat, ug ang iyang mga mata sama sa mga suga nga kalayo, ug ang iyang mga bukton ug ang iyang mga tiil ang kolor sama sa pinasinaw nga tumbaga, ug ang tingog sa iyang mga pulong sama sa tingog sa usa ka panon. Ug ako si Daniel lamang ang nakakita sa panan-awon: kay ang mga tawo nga kuyog kanako wala makakita sa panan-awon; apan usa ka dakong pagkurog ang midangat kanila, mao nga nangalagiw sila aron manago. Busa nahibilin ako nga nag-inusara, ug nakita ko kining dakong panan-awon, ug walay nahibiling kusog diha kanako: kay ang akong katahom nahimong pagkadunot sa sulod nako, ug wala na akoy nahibiling kusog. Daniel 10:4–8.

Aduna pay laing Hebreohanon nga pulong nga gihubad ingon nga “panan-awon,” nga atong hisgotan human natong ipadayag ang pipila ka mga kinaiya sa Hebreohanon nga pulong nga

“march.” Sa nangaging mga bersikulo mao kini ang pulong nga “dagway,” nga mao ang Hebreohanon nga pulong nga “march.” Ang maong pulong gihubad usab ingon nga “panan-awon” diha sa bersikulo disisais. Sa bersikulo disisais, ang panan-awon ni Cristo nakapasubo kang Daniel.

Ug ania karon, usa nga sama sa dagway sa mga anak sa mga tawo mihikap sa akong mga ngabil; unya gibuka ko ang akong baba, ug misulti, ug miingon kaniya nga nagtindog sa akong atubangan, O akong ginoo, tungod sa panan-aw ang akong mga kasakit mibalik ngari kanako, ug wala nay kusog nga nahabilin kanako. Daniel 10:16.

Ang Hebreohanong pulong nga gihubad nga “sorrows” nagpasabot ug bisagra, ug ang “panan-awon” sa pagpakita ni Cristo nga nakita ni Daniel sa bersikulo mitalikod sa usa ka bisagra. Ang “bisagra” diha sa profesiya nagrepresentar sa usa ka punto sa pagliko.

“Adunay mga leksiyon nga dapat tun-an gikan sa kasaysayan sa nangagi; ug ang pagtagad gitawag ngadto niini, aron ang tanan makasabut nga ang Dios nagabuhat karon sa samang paagi nga sa kanunay Iyang gibuhat. Ang Iyang kamot makita diha sa Iyang buluhaton ug sa taliwala sa mga nasud karon, sama ra gayod sa nakita kini sukad pa sa unang pagmantala sa maayong balita ngadto kang Adan didto sa Eden.

“Adunay mga yugto nga maoy mga punto sa pagbalhin sa kasaysayan sa mga nasud ug sa iglesia. Diha sa pagbuot sa Dios, sa dihang moabot kining nagkalainlaing mga krisis, ang kahayag alang nianang panahona ihatag. Kon kini pagadawaton, adunay espirituhonong pag-uswag; kon kini isalikway, mosunod ang espirituhonong pagkahinay ug pagkalunod. Ang Ginoo diha sa Iyang pulong nagpadayag sa masulongong buluhaton sa maayong balita maingon nga kini gipadayon kaniadto, ug pagabuhaton sa umalabot, bisan hangtod sa panapos nga pakigbisog, sa dihang ang mga ahensiya ni Satanas mohimo sa ilang katapusang kahibulongang lihok.” Bible Echo, August 26, 1895.

Ang bersikulo sais nagrepresentar ug usa ka mahinungdanong pagbalhin sa kasaysayan nga girepresentar ni Belteshazzar. Usa kini ka pagbalhin alang sa Republikano nga sungay (ang nasud) ug sa Protestante nga sungay (ang iglesia). Nagrepresentar kini ug usa ka krisis, ug nagrepresentar usab kini sa punto diin ang pinasahi nga kahayag alang nianang kasaysayana gihatag. Ang mahinungdanong pagbalhin alang kang Daniel nahitabo sa dihang si Daniel “gihikap,” sa ikaduhang higayon sa tulo ka higayon. Hikapon si Daniel sa tulo ka higayon, ug ang ikaduhang higayon nga siya gihikap maoy usa ka mahinungdanong pagbalhin alang kaniya, ug kana nga mahinungdanong pagbalhin mao ang ikaduha sa tulo ka higayon diin nakita ni Daniel ang panan-awon nga “march.”

Ug ania karon, usa nga sama sa dagway sa mga anak sa mga tawo mihikap sa akong mga ngabil; unya gibuka ko ang akong baba, ug misulti, ug miingon kaniya nga nagtindog sa akong atubangan: Oh akong ginoo, tungod sa panan-awon ang akong mga kasakit mibalik ibabaw kanako, ug wala na gayod koy nahibiling kusog. Daniel 10:16.

Hisgutan nato sa dili madugay ang tulo ka mga paghikap. Ang una sa upat ka higayon nga gigamit ni Daniel ang pulong nga “march,” mao ang iyang pagpamatuod nga nasabtan niya ang panan-awon, ug ang kataposang tulo ka mga reperensiya nagtimaan sa iyang kasinatian sa dihang

iyang nakita gayod ang dagway. Sa ikatulong higayon nga iyang gihisgutan ang panan-awon sa dagway, mao kini ang bersikulo 18, diin siya gihikap sa ikatulong higayon.

Unya may miduol pag-usab ug mihikap kanako ang usa nga sama sa dagway sa usa ka tawo, ug gipalig-on niya ako. Daniel 10:18.

Sa ikaduhang paghikap, sa bersikulo 16, nga mao ang ikaduhang paghisgot sa panan-awon nga “marah,” nawala ang iyang kusog, apan sa ikatulong paghikap, nauli ang iyang kusog. Sa mga bersikulo 10, 16, ug 18, gihikap si Daniel. Sa bersikulo 6, nakita ni Daniel ang dagway ni Cristo, ug unya si Gabriel, ug sa bersikulo 10, gihikap ni Gabriel si Daniel sa unang higayon.

Unya giyahat ko ang akong mga mata, ug mitan-aw ako, ug ania karon, usa ka tawo nga sinul-oban ug lino, kansang hawak gibaksan sa lunsay nga bulawan sa Uphaz: Ang iyang lawas usab sama sa berilo, ug ang iyang nawong ingon sa dagway sa kilat, ug ang iyang mga mata ingon sa mga lamparahan sa kalayo, ug ang iyang mga bukton ug ang iyang mga tiil sa kolor sama sa pinasinaw nga tumbaga, ug ang tingog sa iyang mga pulong sama sa tingog sa usa ka panon sa katawhan. Ug ako si Daniel ra ang nakakita sa panan-awon; kay ang mga tawo nga uban kanako wala makakita sa panan-awon; apan usa ka dakung pagkurog miabot kanila, busa nangalagiw sila aron motago sa ilang kaugalingon. Busa ako nahibilin nga nag-inusara, ug nakita ko kining dakung panan-awon, ug walay kusog nga nahibilin kanako: kay ang akong katahom sa sulod nako nahimong pagkadunot, ug wala na ako magpabilin ug kusog.

Apan nadungog ko ang tingog sa iyang mga pulong; ug sa akong pagkadungog sa tingog sa iyang mga pulong, nahulog ako sa halalum nga pagkatulog nga ang akong nawong mitumba sa yuta. Ug, ania karon, may usa ka kamot nga mihikap kanako, nga mipatindog kanako ibabaw sa akong mga tuhod ug sa mga palad sa akong mga kamot. Ug siya miingon kanako, Oh Daniel, tawo nga hinigugma sa hilabihan, sabta ang mga pulong nga akong igasulti kanimo, ug tumindog ka sa matul-id: kay kanimo ako karon gipadala. Ug sa nakasulti na siya niining pulonga kanako, mitindog ako nga nagakurog. Unya miingon siya kanako, Ayaw kahadlok, Daniel: kay sukad sa nahaunang adlaw nga gitutokan mo ang imong kasingkasing sa pagsabut, ug sa pagpahiubos sa imong kaugalingon sa atubangan sa imong Dios, ang imong mga pulong nadungog, ug mianhi ako tungod sa imong mga pulong. Apan ang principe sa gingharian sa Persia misukol kanako sulod sa kaluhaan ug usa ka adlaw: apan, ania karon, si Miguel, usa sa mga pangulong principe, mianhi sa pagtabang kanako; ug nagpabilin ako didto uban sa mga hari sa Persia. Karon mianhi ako aron sa pagpahibalo kanimo sa pagsabut sa mahitabo sa imong katawohan sa ulahing mga adlaw: kay ang panan-awon iya pa sa daghang mga adlaw. Daniel 10:5–14.

Unya sa bersikulo 16, si Daniel gihikap sa ikaduhang higayon sa dihang nakita niya ang panan-awon mahitungod kang Cristo.

Ug sa dihang nakasulti siya kanako sa maong mga pulong, gitumong ko ang akong nawong sa yuta, ug nahimo akong amang. Ug, tan-awa, may usa nga sama sa panagway sa mga anak sa mga tawo nga mihikap sa akong mga ngabil; unya gibuka ko ang akong baba, ug misulti, ug miingon kaniya nga nagtindog sa akong atubangan, Oh akong ginoo, tungod sa panan-awon ang akong mga kasakit mibalik sa ibabaw nako, ug wala nay kusog nga nahibilin kanako. Kay

unsaon man sa alagad niining akong ginoo ang pagsulti uban niining akong ginoo? kay mahitungod kanako, diha wala nay kusog nga nahibilin kanako, ni wala nay gininhawa nga nahibilin kanako. Daniel 10:15–17.

Unya si Daniel hikapon sa ikatulong higayon, sa pagpakita ni Gabriel, dili ni Cristo.

Unya mianhi siya nga miduol pag-usab ug mihikap kanako, usa nga may dagway sama sa usa ka tawo, ug gipalig-on niya ako, ug miingon, O tawo nga hinigugma sa hilabihan, ayaw kahadlok: ang kalinaw maanaa kanimo; pagmalig-on, oo, pagmalig-on. Ug sa diha nga nakasulti na siya kanako, ako napalig-on, ug miingon, Pasultiha ang akong ginoo; kay gipalig-on mo ako. Unya miingon siya, Nahibalo ka ba ngano nga mianhi ako kanimo? ug karon mobalik ako aron makig-away batok sa principe sa Persia: ug sa diha nga makalakaw na ako, ania karon, moanhi ang principe sa Grecia. Apan ipakita ko kanimo kadtong nahisulat sa kasulatan sa kamatuoran: ug walay bisan usa nga nagabarug uban kanako niining mga butanga gawas kang Miguel nga inyong principe. Daniel 10:18–21.

Si Daniel gihikap sa tulo ka higayon, ug sa nahauna ug ikatulong higayon siya gihikap sa manulonda nga si Gabriel. Sa ikaduhang higayon nga siya gihikap, kini pinaagi kang Cristo. Gigamit ni Daniel ang mao rang Hebreohanong pulong sa upat ka higayon, apan sa nahaunang higayon sa upat, sa bersikulo uno, iyang gipahayag nga iyang nasabtan ang “panan-awon.” Ang pagsabot sa usa ka kamatuoran importante, apan dili kini mao ra sa pagsinati sa kamatuoran, ingon sa iyang gibuhay sa laing tulo ka higayon.

Sa dihang natapos ang mga adlaw sa pagbangotan ni Daniel, gihatagan siya ug kasinatian sa panan-awon, nga may pagsabot na siya niini sa wala pa matapos ang mga adlaw sa iyang pagbangotan. Ang maong kasinatian gilangkuban sa tulo ka mga lakang, nga girepresentahan sa tulo ka mga paghikap. Ang una ug ang ulahing mga paghikap gihimo ni Gabriel, ug ang tunga nga paghikap iya ni Cristo. Ang una ug ang ulahing mga paghikap mao ang nahauna ug ang naulahi nga mga letra sa Hebreohanong alpabeto. Nianang ikaduhang lakang, giila ni Daniel ang iyang kahimtang ingon nga usa ka masukihong makasasala diha sa iyang relasyon sa iyang Ginoo, ug busa ang tunga nga paghikap nagrepresentar sa pagsukol, sumala sa girepresentahan sa ikanapulog-tulo nga letra sa Hebreohanong alpabeto.

“Apan si Pedro wala na karon maghunahuna sa mga sakayan ni sa karga niini. Kining milagroha, labaw sa tanan nga iyang nakita gayud, alang kaniya usa ka pagpadayag sa langitnong gahum. Diha kang Jesus iyang nakita ang Usa nga nagkupot sa tanang kinaiyahan ilalom sa Iyang pagbulot-an. Ang presensya sa pagka-Dios nagpadayag sa iyang kaugalingong pagkadili-balaan. Ang gugma alang sa iyang Agalon, ang kaulaw tungod sa iyang kaugalingong pagkawalay-pagtu, ang pagpasalamat alang sa pagpaubos ni Cristo, ug labaw sa tanan, ang pagbati sa iyang kahugawan diha sa atubangan sa walay kinutobang kaputli, milukop kaniya. Samtang ang iyang mga kauban nag-ayo sa sulod sa pukot, si Pedro mihapa sa tiilan sa Manluluwas, nga miingon, ‘Pahawa gikan kanako; kay ako usa ka makasasala nga tawo, O Ginoo.’”

“Mao ra usab kadto nga presensya sa balaang pagkabalaan sa Dios nga maoy hinungdan nga ang manalagna nga si Daniel natumba nga daw patay sa atubangan sa manulonda sa Dios.

Miingon siya, ‘Ang akong katahum nahimong pagkadunot dinhi kanako, ug wala nay kusog nga nahibilin kanako.’ Busa sa dihang nakita ni Isaias ang himaya sa Ginoo, mitinggit siya, ‘Alaut ako! kay ako nalaglag; tungod kay ako usa ka tawo nga mahugaw ang mga ngabil, ug nagapuyo ako sa taliwala sa usa ka katawohan nga mahugaw ang mga ngabil: kay ang akong mga mata nakakita sa Hari, ang Ginoo sa mga panon.’ Daniel 10:8; Isaias 6:5. Ang katawhanong kinaiya, uban sa iyang kahuyang ug sala, gipaatabang sa kahingpitan sa pagka-Dios, ug gibati niya ang iyang kaugalingon nga hingpit gayud nga kulang ug dili balaan. Mao kini ang nahitabo sa tanan nga gitugotan sa pagtan-aw sa pagkadaku ug kahalangdon sa Dios.”

“Si Pedro misinggit, ‘Pahawa gikan kanako; kay ako usa ka tawong makasasala;’ apan migakos siya sa mga tiil ni Jesus, nga mibati nga dili gayod siya mahimo nga mabulag gikan Kaniya. Mitubag ang Manluluwas, ‘Ayaw kahadlok; sukad karon makadakop ka ug mga tawo.’ Human pa makita ni Isaias ang pagkabalaan sa Dios ug ang iyang kaugalingong pagkadili takus nga gisaligan siya sa langitnong mensahe. Human pa madala si Pedro ngadto sa pagsalikway sa kaugalingon ug pagsalig sa langitnong gahum nga iyang nadawat ang pagtawag ngadto sa iyang buluhaton alang kang Cristo.” The Desire of Ages, 246.

Ang panan-awon sa “march” mao ang panan-awon sa pagpakita ni Cristo, apan ang manulonda nga si Gabriel gilarawan pinaagi sa ikaduhang ug ikaupat nga higayon nga gigamit ni Daniel ang pulong. Sa unang higayon, usa kadto ka pahayag nga si Belteshazzar nakasabot sa panan-awon, apan ang kataposang tulo naghulagway kang Daniel nga nakasinati sa panan-awon. Sa tulo ka higayon nga si Daniel nakasinati sa panan-awon, gihikap usab siya.

Ang unang higayon nga gihikap siya ni Gabriel mao kadtong human na niyang makita ang dagway sa mahimayaang Cristo, ug ang maong kasinatian nagbilin kaniya diha sa “halawom nga pagkatulog nga nag-atubang sa yuta, uban ang akong nawong ngadto sa yuta.” Ang panan-awon nagpatungha ug pagkabahin, kay kadtong mga kauban niya “wala makakita sa panan-awon; apan usa ka dakong pagkurog miabut kanila, mao nga nangalagiw sila aron managtago.” Sa unang kapakyasan, si Jeremias “milingkod nga nag-inusara, tungod sa kamot sa Dios,” ug kang Belteshazzar “walay kusog nga nahabilin” “kay” ang iyang “katahum nahimong kadunot sa sulod nako, ug” siya “walay kusog nga nahabilin.”

Sa dihang si Gabriel mihikap kaniya sa unang higayon, dayon gibutang ni Gabriel si Daniel ibabaw sa iyang mga tuhod ug sa mga palad sa iyang mga kamot. Unya gimandoan niya si Daniel nga sabton ang mga pulong nga iyang gisulti ug motindog, nga iyang gibuhat, bisan tuod nagkurog siya. Unya gihatagan ni Gabriel si Daniel ug usa ka paghubad sa nahitabo sulod sa kaluhaan ug usa ka adlaw sa pagbangutan ni Daniel. Gipaila niya nga human sa pagpakigbisog batok sa mga hari sa Persia sulod sa kaluhaan ug usa ka adlaw, si Michael milugsong gikan sa langit aron moapil sa gubat, ug unya mianhi si Gabriel aron tubagon ang mga pag-ampo ni Daniel ug ipasabut kang Daniel “ang mahitabo sa imong katawohan sa ulahing mga adlaw.” Sa dihang milugsong si Michael gikan sa langit, si Gabriel gipadala aron ipasabut kang Daniel ang katapusang mga adlaw.

Ang pagpasabot ni Gabriel gihatag kang Daniel sa katapusan sa kawhaan ug usa ka adlaw sa pagbangotan, nga, sa line upon line nga pag-aplikar sa Revelation kapitulo onse, nagrepresentar sa

higayon nga si Ezekiel sa kapitulo traynta ug pito gisugo sa makaduha sa pagpanagna ngadto sa mga patay nga bukog, aron banhawon ang duha ka manalagna gikan sa ilang mga lubnganan. Kini mahitabo sa dihang si Michael mokanaug gikan sa langit ug banhawon ang lawas ni Moises, samtang nagdumili sa pakig-uban kang Satanas sa basahon sa Judas. Si Daniel pagahikapon pa sa makaduha ka higayon human mahatag ni Gabriel kaniya ang kinatibuk-ang pagpasabot sa mga adlaw sa pagbangotan.

Human mahuman si Gabriel, si Daniel, “miyukbo sa yuta, ug siya nahimong amang,” ug unya si Cristo gayod “mihikap” sa mga “ngabil” ni Daniel; ug unya si Daniel “miabli” sa iyang “baba, ug misulti, ug miingon kaniya nga nagtindog sa akong atubangan, O akong ginoo, tungod sa panan-aw ang akong mga kasakit mibalik ibabaw kanako, ug wala nay kusog nga nahibilin kanako. Kay unsaon man sa alagad niining akong ginoo ang pagsulti uban niining akong ginoo? kay mahitungod kanako, dihadiha wala nay kusog nga nahibilin dinhi kanako, ni wala nay gininhawa nga nahibilin dinhi kanako.”

Ang kasinatian sa pagtan-aw ug pagpakigsulti kang Cristo nagpahiubos kang Daniel ngadto sa abog. Naamang siya, ug magpabilin unta siyang ingon niana kon wala hikapa ni Cristo ang iyang mga ngabil, maingon nga ang mga ngabil ni Isaias gihikap sa бага gikan sa halaran.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Samtang nakita ni Isaias kining pagpadayag sa himaya ug pagkahalangdon sa iyang Ginoo, siya napuno sa pagbati sa kaputli ug pagkabalaan sa Dios. Pagkatalinis sa kalainan tali sa walay ikatanding nga kahingpitan sa iyang Magbubuhay, ug sa makasala nga pagkinabuhi niadtong mga, uban kaniya mismo, dugay nang giisip nga lakip sa pinili nga katawhan sa Israel ug Juda! ‘Alaut ako!’ miingon siya; ‘kay ako nangahanaw; tungod kay ako tawo nga mahugaw ug mga ngabil, ug ako nagapuyo sa taliwala sa usa ka katawhan nga mahugaw ug mga ngabil: kay ang akong mga mata nakakita sa Hari, ang Jehova sa mga panon.’ Bersikulo 5. Nga nagatindog, daw sa ingon, diha sa bug-os nga kahayag sa balaang presensya sulod sa labing sulod nga santuwaryo, nasabtan niya nga kon pasagdan lamang siya sa iyang kaugalingong pagkadili-hingpit ug kakulang sa katakus, siya mahimong hingpit gayud nga dili makahimo sa pagtuman sa buluhaton nga gitawag kaniya. Apan usa ka serapin ang gipadala aron pagaanon siya sa iyang kasakit ug sa pag-andam kaniya alang sa iyang dakong buluhaton. Usa ka бага nga buhi gikan sa halaran ang gipahimutang sa iyang mga ngabil, uban ang mga pulong, ‘Ania karon, kini nakatandog na sa imong mga ngabil; ug ang imong kasal-anan gikuha na, ug ang imong sala hinloi na.’ Unya ang tingog sa Dios nadungog nga nagaingon, ‘Kinsa ba ang akong ipadala, ug kinsa man ang moadto alang Kanato?’ ug si Isaias mitubag, ‘Ania ako; ipadala ako.’ Mga Bersikulo 7, 8.”

“Ang langitnong bisita nagsugo sa nagpaabot nga mensahero, ‘Lakaw, ug isulti niining katawhan, Sa pagkatinuod mamati kamo, apan dili makasabot; Ug sa pagkatinuod motan-aw kamo, apan dili makaila. Himoa nga matambok ang kasingkasing niining katawhan, Ug himoa nga mabug-at ang ilang mga igdulungog, ug tak-omi ang ilang mga mata; Aron dili sila makakita pinaagi sa ilang mga mata, ug makadungog pinaagi sa ilang mga igdulungog, Ug makasabut pinaagi sa ilang kasingkasing, Ug makabig, ug mamaayo.’” Bersikulo 9, 10.

Ang katungdanan sa propeta maoy dayag; kinahanglan niyang ipataas ang iyang tingog sa pagprotesta batok sa nag-umol nga mga kadautan. Apan nahadlok siya sa pagsugod sa buluhaton gawas kon may maangkon siyang pipila ka kasigurohan sa paglaom. “Ginoo, hangtod anus-a?” iyang gipangutana. Bersikulo 11. Wala na ba gayoy usa sa Imong piniling katawohan nga makasabot ug maghinulsol ug mamaayo?

“Ang kabug-at sa iyang kalag alang sa masalaypon nga Juda dili pas-anon sa kawang. Ang iyang misyon dili gayod mahimong hingpit nga walay bunga. Apan ang mga kadautan nga nagkadaghan sulod sa daghang mga kaliwatan dili mahawan sa iyang panahon. Sa tibuok niyang kinabuhi kinahanglan siyang mahimong mapailubon ug maisugong magtutudlo—usa ka manalagna sa paglaum maingon man sa kalaglagan. Sa katapusan, sa dihang matuman na ang balaang tuyo, makita ang bug-os nga bunga sa iyang mga paningkamot, ug sa mga paghago sa tanang matinumanong mga mensahero sa Dios. Usa ka salin maluwas. Aron kini matuman, ang mga mensahe sa pasidaan ug paghangyo kinahanglan ipahayag ngadto sa masinupakon nga nasod, mipahayag ang Ginoo: ‘Hangtud nga ang mga siyudad mangagun-ob nga walay pumoluyo, Ug ang mga balay walay tawo, Ug ang yuta mahimong hingpit nga biniyaan, Ug ang Ginoo magpapahilayo sa mga tawo, Ug may dakong pagbiya sa taliwala sa yuta.’ Bersikulo 11, 12.

“Ang mabug-at nga mga paghukom nga moabut sa dili-mahinulsolon,—gubat, pagkabinihag sa yutang langyaw, pagdaugdaug, pagkawala sa gahum ug kadunggan taliwala sa mga nasud,—kining tanan moabut aron kadtong makaila niini sa kamot sa usa ka nasuko nga Dios madala ngadto sa paghinulsol. Ang napulo ka banay sa amihanang gingharian sa dili madugay pagapatlaagon taliwala sa mga nasud ug ang ilang mga siyudad pagabiyaan nga kamingawan; ang mga mapukanong kasundalohan sa mapintas nga mga nasud moagi ibabaw sa ilang yuta sa makadaghan ug makadaghan; bisan ang Jerusalem sa katapusan mapukan, ug ang Juda dad-on nga bihag; apan ang Yutang Saad dili gayud biyaan sa hingpit hangtod sa kahangturan. Ang pasalig sa langitnong dumuduaw kang Isaias mao kini: ‘Apan sa sulod niini may usa pa ka ikapulo, Ug kini mobalik, ug pagakan-on: Sama sa kahoy nga teil, ug sama sa encina, Kansang kinauyokan anaa pa kanila, sa diha nga mapanghulog nila ang ilang mga dahon: Busa ang balaang binhi mao ang kinauyokan niini.’ Bersikulo 13.”

“Kining kasigurohan sa katapusang katumanan sa katuyoan sa Dios nagdala ug kaisog sa kasingkasing ni Isaias. Bisan pa man kon ang yutan-ong mga gahum maglaray sa ilang kaugalingon batok sa Juda? Bisan pa man kon ang mensahero sa Ginoo atubangon sa pagsupak ug pagbatok? Nakita ni Isaias ang Hari, ang Ginoo sa mga panon; nadungog niya ang awit sa mga serapin, ‘Ang tibook nga yuta napuno sa Iyang himaya;’ kaniya ang saad nga ang mga mensahe ni Jehova ngadto sa maapostasiyang Juda pagaubanan sa makapahinuklog nga gahum sa Espiritu Santo; ug ang propeta napalig-on alang sa buluhaton sa iyang atubangan. Bersikulo 3. Sa tibuok niyang hataas ug malisud nga misyon gidala niya uban kaniya ang handumanan niini nga panan-awon. Sulod sa kan-uman ka tuig o labaw pa mitindog siya sa atubangan sa mga anak sa Juda ingon nga usa ka propeta sa paglaum, nga nagkadugang ang kaisog ug labi pang nagmaisogon sa iyang mga panagna mahitungod sa umalabot nga kadaugan sa iglesia.” Prophets and Kings, 307–310.